

Declaració escrita del Consell Nacional de les Dones de Catalunya per al 69 període de sessions de la Comissió de la Condició Jurídica i Social de la Dona

---

Han passat trenta anys des de l'aprovació de la Declaració i la Plataforma d'Acció de Pequín, considerada com el pla de major impacte mundial mai subscrit per a promoure els drets de les dones.

En aquests anys, Catalunya ha estat pionera gràcies al seu moviment social de dones i feminista, i s'ha dotat d'un marc jurídic propi, d'estructures i de polítiques feministes que han sacsejat imaginaris i han generat la possibilitat d'avançar en el llarg camí cap a la justícia feminista. No obstant això, el context actual és molt preocupant a causa de les amenaces i retrocessos que els discursos d'odi suposen per a les dones a tot el món i, també, en el nostre territori.

Trenta anys després, des de l'àmbit local fins al global, les dones continuem exigint la transformació feminista per a aconseguir la justícia global.

Drets humans

Els instruments internacionals són imprescindibles, però no suficients, per a provocar el canvi necessari. Des del feminisme interseccional i antiracista treballem per a transformar el paradigma patriarcal dotant de contingut polític feminista a aquests instruments.

L'aplicació de polítiques transversals i específiques de gènere ha de suposar un canvi estructural i social, amb un enfocament interseccional que permeti identificar diferents eixos d'opressió i abordar les seves causes i no sols els efectes.

És necessari impulsar reformes legislatives amb recursos que considerin factors interseccionals i vulnerabilitats, fomentant la participació feminista per a desenvolupar un pensament crític.

Establir dispositius legals i pressupostaris per a acollir a dones i nenes sol·licitants d'asil, garantint la seva protecció davant la persecució de gènere. Promoure una cultura de pau i controlar el tràfic d'armes.

Educació i cultura

El desenvolupament de la coeducació, essencial per a prevenir la discriminació, la injustícia i la violència contra les nenes i dones, no compta amb suficient finançament ni recursos. És necessari formar al professorat en perspectiva de gènere per a superar l'androcentrisme curricular i els estereotips sexistes conductuals i actitudinals que provoquen les violències masclistes.

És urgent proporcionar educació sexual obligatòria amb perspectiva feminista interseccional i dedicar els recursos i agents necessaris per a la seva implementació, seguiment i avaluació, tant en l'educació formal com en la no formal.

És imprescindible incidir en totes les instàncies de divulgació del saber: artístiques, literàries, d'espectacles, musicals i esportives per a visualitzar una imatge no estereotipada i una presència equilibrada de les dones, denunciant les discriminacions.

Economia i treball

Les dones són essencials per a les economies globals, però la discriminació de gènere limita les seves oportunitats laborals i econòmiques. És necessari implementar mesures que garanteixin la igualtat d'oportunitats, reduir la bretxa salarial, fer una correcta valoració dels llocs de treball feminitzats i de nova creació i fomentar la corresponsabilitat en les tasques de cura. També s'ha d'assegurar l'accés a ocupacions dignes i assegurances, així com promoure l'apoderament econòmic de les dones.

La feminització de la pobresa arrela en un sistema que descarrega sobre les dones la responsabilitat de la cura física, emocional i social, mentre menysprea aquestes tasques fent-les invisibles quan no són remunerades i generant subocupació quan ho són.

És fonamental garantir els drets laborals, econòmics i socials de les dones, incloent-hi mesures específiques per a les quals viuen en zones rurals i les dones migrants i racialitzades. Un apoderament que permeti ser autònomes econòmicament.

Participació social i política

El moviment feminista és essencial per a la transformació social, per la qual cosa és necessari garantir la participació política i social de totes les dones, erradicant les discriminacions. Cal assegurar un finançament públic sostenible per a les entitats feministes i incorporar la perspectiva de gènere en la participació ciutadana, promovent la visibilitat de totes les formes d'organització de les dones.

Els mitjans de comunicació tenen la responsabilitat de rendir comptes, complint amb la normativa legal en matèria d'igualtat i prevenció de l'assetjament sexual i la violència de gènere, fent públics els resultats tant en el tractament informatiu com en les seves pròpies polítiques internes. És necessari incloure sancions per a aquells tractaments que reproduïxin les desigualtats de gènere i les violències masclistes. Això requereix un sistema que garanteixi el seu compliment, formació basada en evidències científiques i seguiment de protocols.

També és essencial que les empreses privades i les plataformes digitals siguin responsables de prevenir, investigar i sancionar la violència en línia contra les dones, ja siguin professionals, entrevistades o usuàries. Així mateix, els Estats han de defensar el dret a la llibertat d'expressió, la privacitat i promoure mecanismes per a erradicar les desigualtats de gènere. Els mitjans haurien de revisar els seus sistemes de moderació de comentaris per a evitar discursos d'odi, així com fomentar la col·laboració amb l'Administració i la societat civil per a erradicar el sexisme i la violència de gènere. Finalment, es proposa reformar la legislació sobre Internet, incloent també la intel·ligència artificial, implicant les organitzacions de la societat civil, i dotant als governs dels recursos necessaris per a garantir l'èxit d'aquestes mesures.

Salut. Drets sexuals i reproductius

És necessari un canvi de model de prevenció i atenció sanitària, que sigui universal, que tingui en compte els determinants socials i ambientals de la salut amb perspectiva de gènere, feminista i interseccional, basat en els drets humans de les dones i que reculli la diversitat sexual i de gènere.

És essencial fomentar l'accés universal de les dones als serveis d'atenció a la salut i a la informació amb equitat territorial, adequats al context i a la diversitat de realitats i cicles vitals, incorporant els DSR de manera holística i inclusiva, garantint la seguretat i sobirania dels cossos.

Garantir la formació especialitzada amb perspectiva de gènere en tots els estudis reglats implicats en el sistema de salut, possibilitant potenciar la recerca en salut i considerant també la transsexualitat i la intersexualitat. Assegurar una atenció respectuosa al part i al dol gestacional, amb dades avaluades i publicades. Garantir informació i accés universal, gratuït i equitatiu a

l'avortament, anticoncepció, elecció del part i serveis de fertilitat.

Valorar el treball comunitari i sabers de les dones que han de formar part de les decisions que els afecten. Garantir els DSR de les dones en totes les etapes de la vida, incloses les del climateri i la menopausa, i evitar una visió edadista en l'atenció i l'abordatge. Impulsar espais d'informació i sensibilització sobre els DSR no discriminatoris, accessibles i adaptats a les necessitats de la ciutadania. Abordar la interconnexió entre la justícia climàtica i la justícia sexual i reproductiva i l'impacte que té en les vides de les dones en un moment de crisis entrelaçades com l'actual.

Augmentar recursos i establir mecanismes de control per a garantir el seguiment i avaluació de les polítiques públiques sobre DSR, adaptades a les necessitats de la ciutadania. Assegurar la protecció jurídica, digital i física de les defensores dels DSR, consolidant el seu paper com a defensores i agents democratitzadores.

Violències

En les últimes dècades hem aconseguit un augment de la consciència col·lectiva fruit d'un ampli moviment social que rebutja les violències masclistes i impulsa un canvi de paradigma social i cultural per a la seva erradicació. No obstant això, aquesta mobilització contrasta amb l'avanç dels grups fonamentalistes i anti-drets, tant a Europa com en la resta del món, que pretenen desmantellar polítiques públiques clau per a garantir el dret a una vida lliure de violències. Això podria comportar un retrocés en drets ja aconseguits i una invisibilització de la urgent necessitat de mesures preventives i recursos per a la reparació integral.

A més, és necessari denunciar la visió classista, racista i anti-drets que criminalitza especialment a les dones i adolescents en situació de vulnerabilitat, desestimant les violències que sofreixen i augmentant així el seu risc, criminalitzant a més la pobresa. Cal també denunciar que, en la mateixa línia, s'està erosionant la legitimitat de les entitats defensores de drets, que fan costat a les persones que sofreixen violències masclistes, amb un qüestionament constant de la seva labor que es tradueix, entre moltes altres qüestions, en una falta de recursos econòmics.

La prevenció, atenció i acompanyament a joves i nens requereix un pla prioritari amb recursos especialitzats. És necessari garantir un finançament adequat i una atenció amb mirada interseccional. També és necessari enfortir el marc judicial amb serveis accessibles i efectius per a millorar l'accés a la justícia i fer complir les lleis. Les institucions són responsables d'habilitar els mecanismes necessaris per a aconseguir garantir-ho de manera efectiva.